26. Отбелязва, че Турция и ЕС са изправени пред сходни предизвикателства по отношение на доставките на енергия; подчертава значението на проекта „Набуко“ за сигурността на доставките на енергия за ЕС и следователно призовава Турция да поеме инициативата бързо да приложи Междуправителственото споразумение за „Набуко“; подчертава необходимостта от определяне на обща външна енергийна стратегия и от отварянето на глава „Енергетика“, което би увеличило допълнително сътрудничеството в областта на енергетиката; настоятелно призовава Турция да ратифицира поправката относно търговията от Договора за енергийната харта и насърчава Турция да инвестира в огромния си потенциал за енергия от възобновяеми източници;

27. Отбелязва, че повтарящите се визови проблеми съгласно ГАТС-4 значително ограничават движението на турски бизнесмени и водачи на камиони в ЕС; подчертава последователните решения на Съда на Европейския съюз по този въпрос и призовава Комисията да гарантира, че държавите-членки спазват посочените решения; призовава Комисията и Съвета да преразгледат визовите процедури с оглед на премахване на пречките пред търговията;

28. Изразява съжаление, че законодателството, което гарантира цялостно спазване на профсъюзните права в съответствие със стандартите на ЕС и съответните конвенции на Международната организация на труда, все още не е изцяло прието, най-вече по отношение на правата на организиране в профсъюзи и колективното договаряне, както и правото на стачка;

29. Настоятелно призовава Турция да избягва дискриминационни практики по отношение на чуждестранни предприятия, като дава 15 % ценово преимущество на турските участници в търгове в областта на обществените поръчки; приканва Турция да стане страна по Споразумението относно обществените поръчки в рамките на СТО;

30. Подчертава, че фалшифицираните продукти, включително фармацевтичните и козметични продукти, представляват проблем в търговските отношения между Турция и ЕС и намаляват привлекателността на Турция за преки чуждестранни инвестиции; насърчава Турция да приложи ефективно новото законодателство в областта на правата на интелектуална собственост, за да насърчи търговските отношения с ЕС; подчертава необходимостта да се постигне по-добър баланс между международните изисквания в законодателството за интелектуалната собственост и вътрешните й потребности в областта на икономическото развитие при разработването на режим, уреждащ интелектуалната собственост;

31. Отбелязва, че МСП представляват 99 % от турските предприятия и осигуряват 70 % от работните места в Турция; насърчава Турция да подобри достъпа до финансиране за МСП; приветства Деветия план за развитие на Турция, който е насочен към подпомагане на научноизследователската и развойната дейност, която е от съществено значение за увеличаване на конкурентоспособността на МСП;

32. Приветства резултата от референдума в подкрепа на конституционна реформа;

33. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията и правителството на Турция.

Законодателство на ЕС за опазване на биологичното разнообразие

P7_TA(2010)0325

Резолюция на Европейския парламент от 21 септември 2010 г. относно прилагането на законодателството на ЕС за опазване на биологичното разнообразие (2009/2108(INI))

(2012/C 50 E/03)

Европейският парламент,

— като взе предвид съобщението на Комисията относно спирането на загубата на биологично разнообразие до 2010 г. и след това: запазване на услугите, предлагани от екосистемите, за благото на човека (COM(2006)0216),

— като взе предвид съобщението на Комисията относно средносрочната оценка на прилагането на плана за действие на ЕО относно биоразнообразието (COM(2008)0864),

Вторник, 21 септември 2010 г.

— като взе предвид съобщението на Комисията относно възможните варианти за визия и цели на ЕС по отношение на биологичното разнообразие след 2010 г. (COM(2010)0004),

— като взе предвид доклада на Комисията относно природозащитния статус на типовете естествени местообитания и биологичните видове съгласно изискванията на член 17 от Директивата за местообитанията (COM(2009)0358),

— като взе предвид Директива 79/409/ЕИО на Съвета от 2 април 1979 г. относно опазването на дивите птици ([1]) (Директива за птиците) и Резолюция на Европейския парламент от 17 януари 2001 г. ([2]) относно прилагането на Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 г. относно опазването на естествените местообитания и дивата фауна и флора ([3]) (Директива за местообитанията),

— като взе предвид заключенията на Съвета по околна среда от 25 юни 2009 г. относно „Средносрочна оценка на прилагането на плана за действие на ЕС относно биоразнообразието“ и „Към стратегия на ЕС за борбата с инвазивните чужди видове“,

— като взе предвид неформалното заседание на Съвета, проведено на 26 и 27 януари 2010 г. в Мадрид, който прие т.нар. приоритети от „Cibeles“ и заключенията на Съвета по околна среда от 15 март 2010 г. относно биологичното разнообразие след 2010 г. обща визия и цели на ЕС и режим за международен достъп и за споделяне на тежестта,

— като взе предвид заключенията на Европейския съвет от 25 и 26 март 2010 г. и по-специално параграф 14,

— като взе предвид своята резолюция от 22 май 2007 г. относно спирането на загубата на биоразнообразие до 2010 г. ([4]),

— като взе предвид Европейската среща на високо равнище в Гьотеборг, където беше взето решение за спиране на загубата на биологично разнообразие до 2010 г., като част от стратегията за устойчиво развитие,

— като взе предвид проучването относно „Икономиката на екосистемите и биоразнообразието“ (ИЕБ) (http://www.teebweb.org),

— като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Към стратегия на ЕС за борба с инвазивните видове“ (COM(2008)0789),

— като взе предвид Синята книга на ЕС относно интегрираната морска политика (COM(2007)0575 и SEC(2007)1278), както и текущата подготовка за реформата на общата политика в областта на рибарството,

— като взе предвид мерките, целящи засилване опазването на природата и биологичното разнообразие, които са част от проверката на състоянието на реформата на Общата селскостопанска политика (ОСП), и възможностите, предлагани от реформата на ОСП, които се разискват понастоящем,

— като взе предвид констатациите на независими експерти, съдържащи се в проучването, озаглавено „Изпълнение в държавите-членки на директивата на Съвета за местообитанията“ (PE 410.698, Тематичен отдел „B“, 2009 г.), относно прилагането на директивата за местообитанията, по-специално по отношение на липсата на оценка на алтернативните възможности за проектите и кумулативните им ефекти, неадекватното управление на обектите, а при вземането на решения, свързани с мерки за обезщетение – непроверяването на тези мерки и факта, че те често се предприемат твърде късно, ако изобщо бъдат предприети,

— като взе предвид факта, че ООН обяви 2010 г. за Година на биологичното разнообразие,

— като взе предвид резултата от 15-то заседание на Конференцията на страните (COP 15) по Конвенцията по международната търговия със застрашени видове от дивата фауна и флора (CITES), което се проведе в периода 13-25 март 2010 г. в Доха, Катар,

— като взе предвид предстоящото пето заседание на Конференцията на страните, което изпълнява ролята на заседание на страните по Протокола от Картахена за биологичната безопасност (COP-MOP 5) и Конференцията на страните (COP 10) по Конвенцията на ООН за биологичното разнообразие,

([1]) ОВ L 103, 25.4.1979 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2006/105/ЕО (ОВ L 363, 20.12.2006 г., стр. 368).
([2]) ОВ C 262, 18.9.2001 г., стр. 132.
([3]) 7 ОВ L 206, 22.7.1992 г., стр. 7. Директива, последно изменена с Директива 2006/105/ЕО.
([4]) ОВ C 102 E, 24.4.2008 г., стр. 117.

— като взе предвид доклад № 4/2009 на ЕАОС, озаглавен „Напредък към целта на Европа за 2010 г. в областта на биоразнообразието“, и по-специално приложението „Показател за биоразнообразие SEBI 2010“,

— като взе предвид документа на Комисията, озаглавен „Основни насоки за създаване на мрежа Натура 2000 в морската среда – прилагане на директивите за местообитанията и за птиците“ (май 2007 г.),

— като взе предвид стратегията „ЕС 2020“,

— като взе предвид доклада на ООН, озаглавен „Трети глобален преглед на биоразнообразието“,

— като взе предвид член 48 от своя правилник,

— като взе предвид доклада на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните и становищата на комисията по рибно стопанство и комисията по петиции (A7-0241/2010),

А. като има предвид, че законотворчеството на ЕС следва да влияе на биологичното разнообразие, както в случая с Рамковата директива за водите (2000/60/ЕО) и Рамковата директива за морска стратегия (2008/56/ЕО),

Б. като има предвид, че от съобщенията на Комисията стана ясно, че по отношение на биологично разнообразие ЕС не е постигнал целта си за 2010 г.,

В. като има предвид, че прегледът на състоянието на типовете местообитания и биологичните видове, защитени съгласно Директивата за местообитанията, показва, че по-голямата част от видовете и типовете местообитания имат неблагоприятен природозащитен статус, че темпът на изчезване е тревожно висок – според някои предвиждания равнището на биологично разнообразие е намаляло с 30 % през последните 40 години – и че няма доказателства за спад на факторите, предизвикващи прекомерната загуба на биологично разнообразие; като има предвид, че местообитанията и биологичните видове, които представляват интерес за ЕС, са потенциално застрашени от антропогенното изменение на климата; като има предвид, че учените предполагат, че съществуват много нерегистрирани видове, поради което е невъзможно да се определи цялостната степен на загуба на биологично разнообразие,

Г. като има предвид, че редица фактори попречиха на ЕС да постигне целите си за 2010 г., като например неспособността за разпознаване на движещите сили зад намаляването на биологичното разнообразие и за справяне с тях, непълното прилагане на законодателството, непълната или слаба интеграция в секторните политики, недостатъчните научни познания и липсата на данни, липсата на политическа воля, недостатъчните средства, липсата на допълнителни инструменти, насочени към ефективността при решаването на конкретни проблеми като инвазивните чужди видове,

Д. като има предвид, че биологичното разнообразие, в качеството му на световно природно богатство, е от съществено значение за живота на хората на Земята и за благосъстоянието на обществата, които са както пряко, така и непряко свързани чрез екосистемните услуги, които то предоставя; като има предвид, че биологичното разнообразие играе централна роля в световната борба срещу глада и за продоволственото осигуряване; като има предвид, че опазването и дългосрочното използване на биологичното разнообразие е една от предпоставките за ограничаване на изменението на климата и приспособяване към него,

Е. като има предвид, че биологичното разнообразие е незаменима основа, върху която е еволюирало човечеството, и че неговата загуба и загубата на свързаното с него природно наследство създава неравновесие и води до съществени загуби от икономическо естество и загуби по отношение на благосъстоянието от същия мащаб като цената на бездействието по отношение на изменението на климата,

Ж. като има предвид, че проучването относно „Икономиката на екосистемите и биоразнообразието“ (ИЕБ) потвърждава също, че загубата на биологично разнообразие води до съществени загуби от икономическо естество и загуби по отношение на благосъстоянието,

З. като има предвид, че според неотдавнашно проучване на Евробарометър гражданите на ЕС са в голяма степен незапознати с понятието „биологично разнообразие“ и с последиците от загубата на биологичното разнообразие,

И. като има предвид, че изчезването на видовете може да наруши хранителната верига, която е от ключово значение за оцеляването на други растителни и животински видове от жизненоважно значение за производството на храни, адаптирането към климатичните условия, устойчивостта на външни фактори и запазването на генетичните стойности,

Вторник, 21 септември 2010 г.

Общи бележки

1. Изразява дълбока загриженост по отношение на това, че ако скоростта, с която загубата на биологично разнообразие, причинена от човека, се запази такава, каквато беше през последните десетилетия, то в рамките до 2050 г. това ще доведе до сериозно обедняване на природата и до нейното необратимо увреждане и подчертава, че функциониращите екосистеми са предпоставка за нашето съществуване;

2. Подчертава факта, че биологичното разнообразие е най-важният показател за доброто състояние на околната среда;

3. Е наясно с това, че неспособността да се спре загубата на биологично разнообразие е неприемлива не само от етична гледна точка, но и също така от гледна точка на екологичните и икономическите перспективи, тъй като това лишава бъдещите поколения от екосистемни услуги и от аспектите, свързани с благосъстоянието, които едно богато природно разнообразие може да предложи; поради това призовава Комисията и държавите-членки да подобрят управлението и спазването на нормите в областта на биологичното разнообразие както във вътрешните, така и във външните отношения;

4. Освен това съзнава, че успешното преодоляване на трите аспекта на кризата – по отношение на продоволствената сигурност, загубата на биологично разнообразие и изменението на климата – изисква съгласуван подход и бъдеща стратегия на ЕС в областта на биологичното разнообразие, напълно интегрирана в стратегиите за борба срещу бедността и глада и за ограничаване на изменението на климата и приспособяване към него;

5. Признава, че НПО играят важна роля за защитата на биологичното разнообразие от гледна точка на приноса им към процеса на вземане на решения като участници на местно равнище, както и за повишаване на осведомеността на обществеността;

6. Подчертава, че според текущите изследвания, като изследването, озаглавено „Икономиката на екосистемите и биоразнообразието“ (ИЕБ), прогнозите за загуби по отношение на благосъстоянието, причинени от загубата на биологично разнообразие, понастоящем възлизат на приблизително 50 милиарда евро годишно (малко под 1 % от БВП), като се очаква те да се увеличат и да достигнат 14 билиона евро, или 7 % от прогнозирания годишен БВП през 2050 г.;

7. Въпреки това изразява съгласие с доклада от проучването „Икономика на екосистемите и биоразнообразието“, съгласно който съществуват методологични ограничения по отношение на измерването на икономическата стойност на биологичното разнообразие и това не бива да засенчва аспектите на опазването на биологичното разнообразие, свързани с етиката и отношенията между поколенията;

8. Изразява дълбока загриженост относно това, че в международния политически дневен ред напълно липсва осъзнаване на спешната необходимост от спиране на загубата на биологично разнообразие;

ЕС и биологичното разнообразие

9. Изразява дълбоко съжаление, че договорената през 2001 г. на европейската среща на високо равнище в Гьотеборг цел на ЕС за спиране на загубата на биологично разнообразие до 2010 г., не беше постигната, и споделя загрижеността, изразена от множество вносители на петиции до Европейския парламент;

10. Приветства съобщението на Комисията относно възможните варианти за визия и цели на ЕС по отношение на биологичното разнообразие след 2010 г.,

11. Освен това приветства заключенията относно биологичното разнообразие на Съвета по околна среда, състояло се на 15 март 2010 г., в това число новата основна цел за спиране на загубата на биологично разнообразие и влошаването на екосистемните услуги в ЕС до 2020 г. и тяхното възстановяване, доколкото това е осъществимо, без да се нарушават естествените промени в биологичното разнообразие, както и заключенията на Европейския съвет от 25 и 26 март 2010 г., които потвърждават, че е необходимо в спешен порядък да се спрат продължаващите тенденции на загуба на биологично разнообразие и на влошаване на екосистемите;

12. Вярва, че спирането на загубата на биологично разнообразие представлява най-слабото равнище на амбиция по отношение целите, които трябва да бъдат постигнати до 2020 г.;

13. Посочва вече предприетите ценни инициативи, целящи възстановяване на биологичното разнообразие и екосистемните услуги, и вярва, че подобни дейности по възстановяването трябва също така да бъдат част от основната цел за 2020 г.;

14. Счита, че там, където липсват данни, е необходима задълбочена оценка на екологичното, икономическото и социалното въздействие;

15. Като се има предвид глобалният характер на биологичното разнообразие и на екосистемните услуги, както и тяхната изключително важна роля за глобалните цели за устойчиво развитие, намаляване на бедността и глада и подобряване на здравето и благосъстоянието на хората, изразява убеждението, че бъдещата стратегия на ЕС трябва също така да засили полаганите от него усилия на международно равнище с цел предотвратяване на загубата на биологично разнообразие, след като проучвания като „Икономиката на екосистемите и биоразнообразието“ предоставиха достатъчно доказателства, че това е осъществимо и ефективно от гледна точка на разходите, и по този начин да даде по-голям принос за постигането на Целите на хилядолетието за развитие до 2015 г.;

16. Освен това изтъква, че за решаването на проблема с инвазивните чужди видове е необходимо следването на обща политика на ЕС като част от политиката, насочена към опазване и подобряване на биологичното разнообразие, и обръща внимание на съществуването на изключително тясна връзка между транспортните коридори и широкомащабното навлизане на чужди видове;

Натура 2000

17. Признава, че пълното и правилно прилагане на законодателството, свързано с „Натура 2000“, играе основна роля за постигането на целите на ЕС по отношение на биологичното разнообразие, изменението на климата и устойчивото развитие; в този смисъл счита, че е изключително необходимо в бъдеще принципно да се укрепи взаимноизгодното сътрудничество между ползвателите на земя за прилагане на „Натура 2000“; подчертава, че подходът, застъпен в „Натура 2000“, вече постигна забележителни успехи;

18. Призовава Комисията и държавите-членки да прилагат изцяло член 6 на Директивата за местообитанията;

19. Продължава да бъде загрижен относно пълното и ефективно прилагане на законодателството, свързано с „Натура 2000“, въпреки положителните и осезаеми резултати, постигнати от някои държави-членки по отношение на природозащитния статус на редица видове; настоятелно призовава държавите-членки да отдават по-голям приоритет на прилагането на „Натура 2000“;

20. Приветства факта, че мрежата „Натура 2000“ обхваща 18 % от територията на ЕС (сухоземна територия), както и своевременния напредък, постигнат при изготвянето на мерките за опазване или плановете за управление; изразява учудване от това, че държавите-членки не спазват крайните срокове, установени в директивите; поради това настоятелно призовава държавите-членки да предприемат бързи действия за постигането на цялостно прилагане на директивите за птиците и местообитанията;

21. Изразява безпокойството си относно липсата на напредък в създаването на мрежата „Натура 2000“ в морската среда и отправя искане към Комисията и държавите-членки да ускорят необходимите процедури;

22. Призовава Комисията да приеме модел на мрежа от защитени морски зони, позволяващ съвместяването на опазването на околната среда с практикуването на устойчив риболов; приканва Комисията да докладва редовно относно напредъка, постигнат от държавите-членки при прилагането на директивите за птиците и местообитанията, по-специално по отношение на създаването на мрежата „Натура 2000“ в морската среда, тъй като понастоящем по-малко от 10 % от защитените зони са морски територии, а така също и относно задълженията за докладване и наблюдение на държавите-членки;

23. Отбелязва, че законодателството на ЕС относно биологичното разнообразие предвижда по-малка степен на защита за морските видове и местообитания в сравнение със сухоземните видове и местообитания, и поради тази причина призовава Комисията да извърши оценка на слабостите в законодателството и неговото прилагане и да разработи защитени морски зони, в които икономическите дейности, в това число риболовът, са предмет на засилено екосистемно управление;

24. Отбелязва освен това, че различните конвенции за регионалните морета в ЕС, като Конвенцията за защита на морската околна среда в Североизточния Атлантически океан (OSPAR), Конвенцията за защита на морската среда в зоната на Балтийско море (HELCOM), Конвенцията от Барселона за защита на Средиземно море от замърсяване, предоставят важна рамка за защита на морските екосистеми;

25. Счита, че държавите-членки трябва да имат възможност да предприемат инициативи извън рамките на действията, изисквани по силата на законодателството на ЕС, които да са насочени към опазване на морското биологично разнообразие;

26. Припомня, че установяването на съгласувана мрежа „Натура 2000“ изисква запазването на тези характеристики на ландшафта, които имат основно значение за дивата флора и фауна; поради това призовава Комисията и държавите-членки да се ангажират активно при поддържането и разработването на свързаността на защитените райони, независимо дали са сухоземни или морски, както и на селскостопанските райони с висока природна стойност;

27. Подкрепя направените от Европейската агенция по околната среда констатации, че състоянието на запазване на видове и местообитания, защитени по силата на Директивата за местообитанията на ЕС, е основание за загриженост и че ние не трябва „да съсредоточаваме всичките си усилия за запазване на острови на биологично разнообразие, докато същевременно губим природата навсякъде другаде“, и отбелязва, че това отразява възгледите, изразявани често пъти от европейските граждани в техните петиции до Европейския парламент;

28. Припомня на Комисията и на държавите-членки, че директивата за морската стратегия не ограничава използването на защитените морски територии до „Натура 2000“; поради това изисква от държавите-членки и Комисията да вземат предвид всички защитени морски зони, включително определените за такива съгласно регионалните морски конвенции, и да създадат връзки между тях с цел създаване на съгласувана и цялостна мрежа;

29. Отбелязва известна неизбежна степен на субсидиарност в законодателството на ЕС в областта на околната среда, но изразява загриженост, че тази степен на гъвкавост може да доведе до злоупотреби от страна на държавите-членки при прилагането му; изразява съжаление във връзка с шокиращите различия между държавите-членки по отношение например на „външния ефект“ на териториите по „Натура 2000“, груповите освобождавания на определени „съществуващи дейности“ или прилагането на принципа на предохранителните мерки; изисква при установяването на подобни шокиращи различия да се извършват проучвания, дали въпросните държави-членки не прилагат правилата по начин, възпиращ ефективното постигане на желаните цели по отношение на биологичното разнообразие;

30. Като има предвид тези различия между държавите-членки, приканва Комисията да предостави допълнителни пояснения на директивите или указания в случаите, когато това е необходимо, като подобни пояснения или указания е най-добре да се базират на най-добри практики и/или да бъдат илюстрирани с примери за най-добри практики;

31. Подчертава значението на прилагането на принципа на предохранителните мерки по отношение на природата в областта на биологичното разнообразие в съответствие с решенията на Съда на Европейския съюз;

32. Насърчава държавите-членки да гарантират, че оценките на въздействието върху околната среда и стратегическите оценки на околната среда са достатъчно качествени, що се отнася до биологичното разнообразие, за да се осигури доброто прилагане на законодателството относно „Натура 2000“;

33. Призовава за укрепване на разпоредбите на Директивата за оценка на въздействието върху околната среда и за много по-стриктно тълкуване на нейните цели, за да се постигне нулева нетна загуба, а където това е възможно – увеличаване на биологичното разнообразие, както и за въвеждане на специални изисквания по отношение на текущия мониторинг на въздействието на проектите върху биологичното разнообразие и ефективността на мерките за смекчаване, придружени от подходящи разпоредби за прилагане и за достъп до тази информация;

34. Счита, че едно по-добро трансгранично сътрудничество би могло да благоприятства в значителна степен за изпълнението на целите по „Натура 2000“;

35. Освен това изразява загрижеността си относно липсата на трансгранично сътрудничество, която може да доведе до положение, в което спрямо едни и същи области се прилага различен подход, и подчертава приложимостта на съществуващите инструменти, като например на правния инструмент „Европейско обединение за териториално сътрудничество“;

36. Настоятелно призовава Комисията, в бъдещата си стратегия за биологичното разнообразие и в контекста на „Натура 2000“ да обърне повече внимание върху екосистемните услуги, като насърчава и засилва усилията за постигане на добър природозащитен статус на видовете и техните местообитания;

Интегриране в други области на политиката

37. Изразява убеждението си, че сухоземната и морска мрежа „Натура 2000“ не е единственият инструмент на ЕС за опазване на биологичното разнообразие, но че за да бъде успешна политиката на ЕС за биологично разнообразие, е необходим един по-интегриран подход;

38. Поради тази причина призовава Комисията да гарантира по-нататъшното включване на биологичното разнообразие в други области на политиката на ЕС, като например селско стопанство, горско стопанство, рибарство, регионална политика и сближаване, енергия, индустрия, транспорт, туризъм, сътрудничество за развитие, научни изследвания и иновации, по взаимно допълващ се начин, както и да засили съгласуването на секторните политики с бюджетната политика на Европейския съюз; подчертава, че преди всичко в рамките на общата селскостопанска политика, регионалната политика и общата политика в областта на рибарството съществуват големи възможности за отдаване на по-голям приоритет на биологичното разнообразие;

39. Подчертава връзката между управлението на водите и биоразнообразието като фактор с ключово значение за поддържане на живота и устойчивото развитие;

40. Счита, че земеделските стопани играят изключително важна роля за изпълнението на целите на ЕС в областта на биологичното разнообразие; посочва, че през 1992 г. беше даден начален тласък на интегрирането на защитата на биологичното разнообразие в общата селскостопанска политика (ОСП) и че впоследствие реформата от 2003 г. доведе до въвеждането на мерки, които имат благоприятно въздействие върху биологичното разнообразие, като кръстосано спазване, единно плащане на стопанство (отделяне на помощта от производството) и развитие на селските райони;

41. Изразява обаче загриженост относно способността на земеделските стопани в ЕС да продължат да произвеждат висококачествени храни по конкурентен начин; счита, че реформата на ОСП следва да възнагради подобаващо земеделските стопани в ЕС за техните усилия за постигане на целите на ЕС в областта на биологичното разнообразие;

42. Отбелязва, че дейностите в областта на селското стопанство и лесовъдството в Европа са допринесли значително за считаното днес за нуждаещо се от защита разнообразие на видове и биотопи, както и за многообразието на земеделския ландшафт; подчертава по тази причина, че само чрез селскостопански и лесовъдни дейности може да се гарантира дългосрочното опазване на земеделския ландшафт и съхранението на биологичното разнообразие в ЕС;

43. Приветства предишните усилия за включване на съображенията, свързани с околната среда, като неразделна част на общата селскостопанска политика (ОСП), като например въвеждането на агроекологични мерки и добри селскостопански и екологосъобразни условия; призовава Комисията да използва реформата на ОСП като възможност за допълнително развитие на тази тенденция, като се стреми към постигане на напълно устойчиво селско стопанство в ЕС, при което благоприятното въздействие върху природата трябва да бъде водещ принцип, например чрез въвеждането на възнаграждение за екологичните услуги или предоставянето на конкретно определени обществени блага, в това число устойчиво земеделие в чувствителни в екологично отношение области като териториите по „Натура 2000“, така че да осигури финансирането на устойчиви селскостопански практики в бъдеще и да гарантира, че съществуващите добри практики се насърчават и възнаграждават подобаващо и че земеделските стопани не са поставени в неблагоприятно положение от икономическа или друга гледна точка, като по този начин се създават предпоставките за това, селскостопанските предприятия и в бъдеще да могат да дават своя принос за биологичното разнообразие;

44. Призовава Комисията да отдава по-голямо внимание на спазването на всички европейски регламенти и директиви, които се отнасят специално до запазването на биологичното разнообразие;

45. Посочва, че в рамките на селскостопанската политика на ЕС Европейският съюз е установил правила за кръстосано спазване, които служат за съхраняване на биологичното разнообразие, изказва обаче съжаление във връзка с това, че в много случаи не съществува единно прилагане и контрол на тези правила в целия ЕС;

46. Съзнава, че политиката в областта на земеползването е още един ключов елемент за опазването на природата, и настоятелно призовава Комисията и държавите-членки да продължат усилията си за подобряване на интегрирането на критериите за биологично разнообразие в процеса на вземане на решения на местно и регионално равнище по въпроси, засягащи земеползването и териториалната политика, включително в рамките на регионалната политика и политиката на сближаване;

47. Подчертава, че управлението на селскостопанските площи и съхраняването на биологичното разнообразие не са две противоположни неща и че интегрираното управление създава местообитания за многообразие от видове;

48. Подчертава колко важно е да се постигне прекратяване и обрат в спада на многообразието на култивираните растителни видовете и разновидности, тъй като този спад води до обедняване на генетичната основа, от която зависи храненето на хората и животните; подчертава необходимостта от насърчаване на традиционните селскостопански видове, характерни за определени райони;

49. Като взема предвид икономическата, социалната и свързаната с околната среда стойност на генетичното разнообразие в земеделието и животновъдството, настоятелно призовава Комисията да определи конкретни приоритетни цели за спиране на загубата на генетично разнообразие и на местни видове; призовава освен това за приемането на определение за „местни“ / „неместни“ породи и на мерки за опазването им;

50. Счита, че ОСП трябва да възнаграждава земеделските производители, които предоставят допълнителни екосистемни услуги, които допринасят за опазване на биологичното разнообразие, посредством финансирано от ЕС пряко плащане въз основа на допълнителната площ; потвърждава своето искане за „премия“ за кръстосано спазване, която да награждава земеделските стопани с премиални точки за насърчаващи биоразнообразието дейности и да се прилага в допълнение към задълженията, свързани с доброто екологосъобразно и селскостопанско кръстосано спазване;

51. Посочва, че в рамките на законодателството в областта на околната среда са постигнати много успехи, като например въвеждането на интегрирана растителна защита, както и новото законодателство на ЕС по отношение на пестицидите, което дава възможност за специална растителна защита, която действа целенасочено на вредителите и същевременно предпазва полезните насекоми;

52. Приветства реформата на общата политика в областта на рибарството, която се подготвя в настоящия момент, и призовава Комисията да включи в бъдещите законодателни предложения критерии, свързани с биологичното разнообразие; освен това настоява, че следва да бъдат разработени модели за устойчива аквакултура като възможна алтернатива на риболова, в духа на предложенията на Комисията в нейното съобщение относно изграждане на устойчиво бъдеще за аквакултурата (COM(2009)0162) и като се има предвид позицията на Европейския парламент в резолюцията му от 17 юли 2010 г.;

53. Заявява, че основните инструменти за постигане на целите, свързани с биологичното разнообразие на морската среда – в допълнение към директивите за местообитанията и за птиците – са Рамковата директива за водите по отношение на крайбрежните води и Рамкова директива за морска стратегия по отношение на всички морски води;

54. Счита, че намаляването на изхвърлянето на улов трябва да бъде основна цел на ОПОР и призовава Комисията да установи причините за изхвърляне на улов и да разработи специфични решения за всяко риболовно стопанство, по-специално чрез въвеждане на квоти за няколко вида или квоти за биомаса чрез подбор на съоръженията, като например всеобща употреба на мрежи с квадратни бримки, а така също и чрез пространствено управление на запасите;

55. Счита, че регионалните организации за управление на рибарството носят отговорност за управлението на сектора рибарство и представляват гаранти за отговорния риболов в открито море; счита, че следователно е от съществено значение да се укрепят техните правомощия, по-специално относно мерките по контрол и възпиращите санкции, и че регионалните организации за управление на рибарството са тези, които на първо място трябва да управляват запасите на някои морски видове от търговска значимост и да налагат използването на сертификати за улов;

56. Подчертава необходимостта от допълнителни действия в областта на интегрираното управление на крайбрежните зони и морското пространствено планиране, тъй като те биха могли да бъдат важни елементи от екосистемен подход, основан на общо участие, като гарантират опазването и устойчивото управление на морските и крайбрежните ресурси и съблюдават естествените процеси и капацитета на натоварване на екосистемите;

57. Предвид на значителното намаляване на водното биологично разнообразие и влошаването на сладководните екосистеми подчертава, че е важно да се осигури пълното прилагане на Рамковата директива за водите и изтъква необходимостта въпросите, свързани с намаляването на биологичното разнообразие, да се разглеждат при планирането на управлението на речните басейни;

58. Настоятелно призовава държавите-членки да определят своята политика в областта на горското стопанство по такъв начин, който изцяло отчита ролята на горите като запас за биологичното разнообразие, за задържането и образуването на почвите, улавянето на въглерод и пречистването на въздуха и за целите на отдих на гражданите;

59. Приветства съобщението на Комисията „Справяне с предизвикателствата, свързани с обезлесяването и деградацията на горите, за разрешаване на проблема с промяната в климата и загубата на биологичното разнообразие“(COM(2008)0645 окончателен), което призовава да бъде спряна загубата на глобалното горско покритие най-късно до 2030 г.;

60. Изтъква, че нарастващото търсене на агрогорива и свързаното с него увеличаване на натиска за тяхното производство представляват заплаха за биологичното разнообразие, по-конкретно в развиващите се страни, поради увреждането и преобразуването на местообитанията и екосистемите като например блатата и горите;

61. Подчертава необходимостта от увеличаване на бюджета за научни изследвания, посветени на околната среда и биологичното разнообразие съгласно Осмата рамкова програма, пропорционално на големите потребности и предизвикателства, свързани с разрешаването на проблемите относно загубата на биологично разнообразие и изменението на климата;

62. Подчертава, че параграф 7 от заключенията на Съвета от 21 октомври 2009 г. призовава Комисията да извърши преразглеждане на субсидиите за всеки отделен сектор, които имат неблагоприятно въздействие върху околната среда; призовава Комисията да предприеме незабавни мерки за избягване на отпускането на субсидии за мерки, които имат отрицателно въздействие върху биологичното разнообразие в Европа;

63. Призовава Комисията и държавите-членки да използват подготвителната фаза на разработването на Седмата програма за действие в областта на околната среда с цел засилване и насърчаване на разискванията, а така също и на конкретни мерки по отношение на биологичното разнообразие в ЕС;

Биологично разнообразие и изменение на климата

64. Подчертава жизненоважното значение на биологичното разнообразие и устойчивите екосистеми за ограничаване на изменението на климата и приспособяване към него, като се има предвид фактът, че сухоземните и морските екосистеми понастоящем поглъщат около 50 % от антропогенните емисии на CO_2;

65. Приветства нарастващата подкрепа за мерките за намаляване въздействието на изменението на климата, от които може да произтекат ползи и за биологичното разнообразие, но които не следва да водят до отрицателни последици за финансирането за биологичното разнообразие;

66. Призовава Комисията да гарантира, че мерките, взети за ограничаване на изменението на климата и за приспособяване към него, не оказват отрицателно въздействие върху биологично разнообразие в моретата и на сушата;

67. Изтъква, че почвите имат изключително важна роля за изпълнението на целите на ЕС в областта на биологичното разнообразие; съзнава, че причините за деградацията на почвите, както и последствията от нея могат да бъдат установени преди всичко на местно и регионално равнище и че следователно следва да се спазва принципът на субсидиарност; призовава държавите-членки да изпълняват задължението си по отношение на гарантирането на качеството на почвата и да поддържат почвите в добро състояние и настоятелно призовава онези държави-членки, в които не съществува законодателство за защита на почвите, да поемат своите задължения;

Икономическа стойност на биологичното разнообразие

68. Припомня, че от икономическа и социална гледна точка рибарството играе съществена роля за устройството на крайбрежието, а от екологична гледна точка – за морските екосистеми; счита, че ОПОР не трябва да възпрепятства, а да улеснява спазването на законодателството относно биологичното разнообразие от страна на държавите-членки, по-специално установяването на подходящи мерки за защита в морските територии от „Натура 2000“;

69. Признава значителния потенциал за работни места, развитието на устойчива икономика и зелена инфраструктура, които по своя характер биха означавали работни места на местно равнище (които не могат да бъдат преместени в трети държави), като по този начин имат значителен принос към стратегията „ЕС 2020“;

70. Освен това дълбоко вярва, че ефективността на ресурсите, устойчивото икономическо развитие и опазването на природата могат и следва да вървят ръка за ръка; насочва вниманието по-специално върху развитието на екологичния и селския туризъм, област, в която отдихът и съхранението на природата са пример за положително взаимодействие;

71. Подчертава значението на опазването на биологичното разнообразие при изпълнението на стратегията „ЕС 2020“, не само поради потенциалната заетост, която може да предизвика, но и поради приноса му за ефективното и устойчивото използване на ресурсите; съзнава, че повишаващите се равнища на производството на суровини и материали, на търговията и потреблението са важна причина за загубата на биологично разнообразие и по тази причина призовава Комисията и държавите-членки да приемат мерки за насърчаване и развиване на политика на ефективно използване на ресурсите и на устойчиво потребление и производство;

Финансиране

72. отбелязва прогнозите на Комисията от 2004 г., че управлението на мрежата „Натура 2000“ ще струва годишно 6,1 млрд. евро; посочва обаче, че по данни от доклада „Икономиката на екосистемите и биологичното разнообразие“, ползата от инвестицията за опазване на биологичното разнообразие ще бъде стотици пъти по-голяма;

73. Същевременно съжалява, че от страна на Европейската комисия не са предоставени никакви собствени допълнителни източници на финансиране за прилагане на директивите за „Натура 2000“, и че липсва ясна разбивка на действителните суми, които се изразходват ежегодно за опазване на биологичното разнообразие в ЕС, и настоява държавите-членки и Комисията да си сътрудничат за предоставянето на по-ясна картина на положението;

74. Счита, че Общността трябва да поеме по-голяма отговорност за опазването на природните ценности в мрежата на „Натура 2000“, по-конкретно в контекста на финансирането;

75. Приветства увеличаването на разходите за LIFE+(+ 8 % в проектобюджета за 2011 г.), но подчертава, че този инструмент продължава да представлява една съвсем малка част от бюджета на ЕС (0,2 %); допълнително отбелязва, че финансираните от ЕС мерки за опазване не винаги продължават да бъдат прилагани, когато се прекрати финансирането от Общността; призовава Комисията да отчете в по-голяма степен различните фактори, които са отнасят до устойчивостта на проектите и да въведе систематично наблюдение на проектите след последното плащане;

76. Съзнава, че допълнително финансиране за опазването на биологичното разнообразие е налично чрез други инструменти, като например структурните фондове и Фонда за развитие на селските райони, но изразява съжаление относно ограниченото използване на тази възможност от страна на държавите-членки; припомня, че за финансиране на биологичното разнообразие понастоящем най-голям е приносът на ЕЗФРСР;

77. Без да се засягат бъдещите разисквания и решения относно новата многогодишна финансова рамка (от 2014 г. нататък) и средносрочния преглед на настоящата бюджетна рамка (2007-2013 г.), очаква бюджетните ограничения да породят повече от друг път необходимост от постигане на висока добавена стойност и повишена ефективност на европейските разходи, включително на разходите за биологичното разнообразие;

78. По тази причина подчертава нуждата да се вникне по-дълбоко в проблематиката, свързана с ефективността на разходите за опазване на биологичното разнообразие и призовава Комисията да предостави примери за добра практика по отношение на ефективността и добавената стойност;

79. Приветства препоръката на Международния съюз за защита на природата и природните ресурси (IUCN), 0,3 % от БВП да се използват за национални мерки за опазване на биологичното разнообразие;

80. Отбелязва със загриженост, че броят на финансираните по програмата LIFE+ проекти всяка година е под показателната отпусната сума в различните държави-членки; приканва Комисията да прецени какви са причините за това незадоволително изпълнение и, където това е необходимо, да предложи промени в правилата на програмата, по-конкретно по отношение на равнищата за съфинансиране;

81. Изразява убеждение, че публичните разходи сами по себе си няма да са достатъчни за постигане на водещата цел на ЕС и подчертава, че е важно при корпоративната отговорност също да се отчита биологичното разнообразие; призовава Комисията да потърси средства за прилагане на политики, които насърчават положителните инвестиции в опазването на биологичното разнообразие и действат обезкуражаващо за инвестирането, което влияе отрицателно на биологичното разнообразие, както в публичния, така и в частния сектор; приветства във връзка с това пускането в действие от страна на Комисията на платформата „Бизнес и биологично разнообразие“, която ще привлече частния сектор в програмата за биологичното разнообразие;

82. Препоръчва по-голяма гъвкавост на правилата за допустимост по отношение на финансирането на проекти, свързани с биологичното разнообразие с цел насърчаване на всички заинтересовани участници да кандидатстват за него;

83. Освен това подчертава необходимостта, в крайната цена на продуктите, предлагани на пазара, да бъдат включени външните разходи, рисковете и последиците, като например опазването на земеделския ландшафт, причинените вреди на биологичното разнообразие или разходите, възникнали във връзка с подпомагането на биологичното разнообразие; отбелязва, че това в дългосрочен план е в интерес на дружествата, ако те желаят да запазят достъпа си до природните ресурси; настоятелно призовава Европейската комисия да публикува съобщението, което е обявила, относно бъдещото финансиране на „Натура 2000“ във възможно най-кратки срокове и във всеки случай през 2010 г., така че този аспект да може да бъде разгледан заедно с новата стратегия за биологичното разнообразие за периода до 2020 г.;

База данни и знания

84. Подчертава значението на интегрираното екологично счетоводство за анализа на връзката между околната среда и икономиката на европейско, национално и регионално равнище за извършване на оценка на въздействието на производствените и потребителските модели върху природните ресурси и призовава държавите-членки да предоставят редовно необходимите данни на Евростат и на Европейската агенция за околна среда;

85. Посочва, че научноизследователската и развойната дейност са от ключово значение за запълването на съществуващите празноти в научните познания и осигуряването на редовно наблюдение на тенденциите в биологичното разнообразие, както и за разработването на политически инструменти с цел спиране на загубата на биологично разнообразие;

86. Приветства обобщаващия доклад на Комисията за периода 2001-2006 г., в който се извършва оценка на природозащитния статус на защитени местообитания и видове в ЕС, както и на постигнатия от държавите-членки напредък при прилагането на законодателството относно „Натура 2000“, но изразява съжаление за това, че в голям брой от случаите природозащитният статус е класифициран като „неизвестен“; призовава държавите-членки да подобрят докладите си, а ЕАОС и Комисията да осигурят по-голяма надеждност и сравнимост на данните в бъдещите си доклади;

87. Подчертава необходимостта от разработване на ясни основни стойности, на базата на които Комисията да измерва напредъка по отношение на постигането на (под)целите; във връзка с това приветства работата на Европейската агенция за околната среда, що се отнася до Информационната система за биологичното разнообразие на Европа (BISE) и основните стойности за биологичното разнообразие, които ще предоставят полезни инструменти за подобряване и прецизно адаптиране на изготвянето на политиките относно биологичното разнообразие, по-конкретно по отношение на разработвания в момента от Комисията стратегически план; подчертава, че по-скоро следва да се използват съществуващите данни, отколкото да се настоява за събирането на нови данни;

88. Като се има предвид настоящата липса на знания сред широката общественост относно значението на биологичното разнообразие, приветства информационната кампания на Комисията и призовава държавите-членки да увеличат значително своите усилия за повишаване на осведомеността и за обмен на най-добри практики;

Международни аспекти

89. Изразява загриженост си относно неуспеха да бъде осъществена или дори приближена глобалната цел за намаляване на загубата на биологично разнообразие до 2010 г., определена през 2002 г. на световната среща на върха за устойчиво развитие, както и относно последиците от непрекъснатата загуба на биологично разнообразие и влошаването на състоянието на екосистемите за Целите на хилядолетието за развитие (ЦХР) и за целта за намаляване на бедността и глада и подобряване на здравето и благосъстоянието на хората до 2015 г.и призовава Комисията и държавите-членки да подкрепят включването на биологичното разнообразие в глобалните процеси, като например Целите на хилядолетието за развитие;

90. Приветства Конференцията на страните по Конвенцията за биологичното разнообразие, която ще се проведе в Нагоя през октомври 2010 г. и настоятелно призовава ЕС да изпрати на тази конференция добре подготвена и координирана делегация в разширен състав; подчертава необходимостта ЕС да определи една силна и последователна позиция, която да представи до най-високо равнище; въпреки това изразява безпокойство относно факта, че на конференцията ще присъстват единствено министри на околната среда, при положение че за гарантиране на напредък по отношение на световната програма за биологично разнообразие е необходим междусекторен подход;

91. Настоятелно призовава Комисията да подкрепи създаването на междуправителствена платформа за политики в областта на биологичното разнообразие и екосистемните услуги под егидата на Програмата за околната среда на ООН и да съдейства за създаването на тази платформа;

92. Подкрепя идеята, обсъдена по време на френското председателство на среща през юли 2008 г. за разработване на подобни на „Натура 2000“ мрежи в отвъдморските страни и територии на ЕС и в най-отдалечените райони, в които се намират някои от най-богатите на биологично разнообразие горещи точки на планетата и подчертава необходимостта от подпомагане на това развитие чрез политически инструменти на ЕС, като например посредством политиката за развитие;

93. Изтъква, че обезлесяването е причина за повече емисии на CO_2, отколкото целият транспортен сектор, и че опазването на горите е един от най-важните основни елементи за опазване на биологичното разнообразие и екосистемните услуги в световен мащаб;

94. Насърчава Комисията и държавите-членки да включат ефективно екологосъобразното устойчиво развитие в отношенията си с трети държави, наред със спазването на социалните права и гаранциите относно закрилата и участието на местните общности и местното население в процесите на вземане на решения, с особено внимание върху използването на земята и опазването на горите, а така също да продължат с „екологичната дипломация"; призовава държавите-членки и Европейската комисия да гарантират, че „планът за действие на ЕС от дванадесет точки в подкрепа на Целите на хилядолетието за развитие" признава за наложително екологосъобразното устойчиво развитие да се включи в сътрудничеството за развитие и външните действия, и предвижда целенасочена финансова намеса в подкрепа на биологичното разнообразие и екосистемните услуги;

95. Подчертава, че са необходими новаторски финансови системи за насърчаване на признаването на (икономическата) стойност на биологичното разнообразие; насърчава държавите-членки и Комисията да участват в глобалната дискусия относно необходимостта от новаторски системи за заплащане на екосистемните услуги и възможните начини за тяхното прилагане;

96. Настоява, че устойчивостта на търгуваните продукти е ключов елемент в международните търговски споразумения; в това отношение подчертава необходимостта „нетърговските съображения", в това число производствените методи и зачитането на биологичното разнообразие, да бъдат включени във всяко бъдещо споразумение на СТО;

97. Изразява дълбоко съжаление относно разочароващите резултати от конференцията на страните по CITES, на която не бяха изпълнени основните елементи от мандата на ЕС, като например защитата на морските видове с голямо търговско значение;

98. Настоятелно призовава Комисията и държавите-членки да подобрят скоростта и ефективността на вътрешните си процедури за вземане на решение и да отделят повече средства и време на дипломатическите си усилия, насочени към трети държави и да укрепят капацитета за ползотворно взаимодействие между конвенциите; счита, че тъй като много защитени зони от „Натура 2000" са пряко или косвено засегнати от замърсяване и че на природата се нанасят вреди и от страни извън Европа, трябва да се подчертае необходимостта от включването на европейските стандарти за околната среда в нашите споразумения за партньорство със съседни държави;

*

* *

99. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията.

Превенция на природни и причинени от човека бедствия

P7_TA(2010)0326

Резолюция на Европейския парламент от 21 септември 2010 г. относно Подход на Общността за превенция на природни и причинени от човека бедствия (2009/2151(INI))

(2012/C 50 E/04)

Европейският парламент,

— като взе предвид Съобщението на Комисията от 23 февруари 2009 г., озаглавено: „Подход на Общността за превенция на природни и причинени от човека бедствия" [1] и съответната оценка на въздействието [2] и работния документ на Комисията от 14 декември 2007 г. относно укрепването на европейските системи за ранно предупреждение [3],

[1] COM(2009)0082.
[2] SEC(2009)0202.
[3] SEC(2007)1721.